

II. Nødvendige forudsætninger for en effektiv lovgivning

Til disse betingelser, der er uadskilligt forbundet med enhver retsorden, føjer sig de betingelser, som hensynet til effektiviteten indebærer. Som værn mod de risici for forvridning som en ny europæiske ordning i retlig henseende forskellig fra fællesskabsordningen kunne medføre, synes det nødvendigt at sikre sig på tre niveauer: vedrørende fremgangsmåden for udarbejdelsen af Den europæiske Union, vedrørende det besluttende organs arbejds måde og vedrørende de nye perspektiver for retligt samarbejde.

A. Fremgangsmåden ved udarbejdelsen:

Den europæiske Union vil medføre forskellige konsekvenser, alt efter om de af Fællesskabet opnåede resultater bevares, uden at der dog skabes mulighed for en udvikling af disse inden for de nye rammer, eller denne union opbygges som en mere dynamisk videreførelse af de eksisterende mekanismer. Hvilken af disse muligheder der vælges, vil vise sig i den fremgangsmåde, som bliver anvendt for at virkeliggøre alle de i traktaten fastsatte mål der endnu ikke er nået.

Hvis man i overensstemmelse med EØF-traktaten anvender fremgangsmåden i artikel 235, vil fællesskabsretten kunne udvikle sig ved den gradvise udvidelse af dens anvendelsesområde, som en mere effektiv Europæisk Union vil gøre mulig. Hvis derimod denne fremgangsmåde erstattes med en anden, international fremgangsmåde, hvad den end måtte kaldes, vil fællesskabsretten kunne blive gjort gold uden nogen udsigt til videreudvikling. I begge disse tilfælde er det essentielle spørgsmål imidlertid spørgsmålet om det besluttende organs effektivitet.

B. Det besluttende organ:

Det drejer sig her om en væsentlig forudsætning. Hvis den ikke på forhånd tilgodeses, vil Den europæiske Union komme til at lide af de samme svagheder som den eksisterende ordning. Hvis den derimod tilgodeses, vil det gældende retssystem blive befriet for en af dets byrder.

Enhver domstol, hvad enten den er national eller kommunitær, er i realiteten direkte berørt af de huller i teksterne, som ikke kan udfyldes inden for en overskuelig frist på grund af langsommeligheden i de procedurer, lovgiveren må følge, når han skal forsyne dommerne med de nødvendige bestemmelser. Erfaringen viser til gengæld, at den retlige integration gennemføres umærkeligt, og at anvendelsen ved domstolene sker gnidningsløst, så snart de europæiske myndigheder betror dommeren en skreven retsregel. Her finder man et eksempel på effektivitet, som burde bevares. Vanskeligheden i at nå frem dertil ligger altså ikke efter, men før den fælles beslutning. Den ville fremtræde lige så udtalt, hvis ikke mere udtalt, i en anden sammenhæng end Fællesskabets.

Forsøget på at finde en løsning fører frem til følgende sondring:

1. Der melder sig allerførst spørgsmålet om valg af den redaktionelle form. Skal man af retsreglerne kræve, at de minutiøst med et hav af detaljer løser enhver tænkelig situation? I bekræftende fald er det uundgåeligt, at justeringen af den mindste bestemmelse kræver flere år for alligevel, når det kommer til stykket, at vise sig utilstrækkelig over for virkelighedens overraskelser. Skal man modsat anvende en redaktionel form, der koncentrerer teksten til det væsentligste, og betro dommeren den opgave at fortolke den, dog således at man letter hans opgave ved en klar og fuldstændig fremstilling af motiverne? Valget mellem disse to former vil i vidt omfang blive bestemmende for disse teksters anvendelighed og den tid der vil medgå til deres udarbejdelse.

2. Ud over dette valg af form rejser sig også spørgsmålet om valg af fremgangsmåde på ekspertniveauet. Under det vanskelige forsøg på at nå frem til en teknisk enighed vil de ni eksperter med nødvendighed være uenige i det uendelige, hvis der ikke findes nogen instans, der kan afgøre de spørgsmål, hvorom de er uenige. Derfor vil det i rent juridiske eller tekniske sager, såfremt der ikke findes en sådan instans, være ønskeligt, at der indsættes en mægler, som — efter at have givet eksperterne en frist — forelægger en tekst for det besluttende organ, som — i det her nævnte rent tekniske tilfælde — træffer en afgørelse i henhold til traktaternes regler.